

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 6. Rupifortii Baronis oratio pro Nobilibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI „brata constitutum fuit, ut Episcopi pro
 A.C. 1560. „ximas templo ædículas, & illas te-
 „nui supellectili instructas haberent:
 „nunc contra cum invidiosa pompa Re-
 „giam Magnificentiam provocare co-
 „nantur, hinc nulli mirum esse debet, si
 „multi indignatione ob pravam Mini-
 „strorum vitam contracta a Religione i-
 „psa in dies alienentur: peto igitur, ac
 „obtestor tertium Ordinem, ut iis ma-
 „lis sancti, ac legitimi Concilii celebra-
 „tione propediem accedente Regia au-
 „ctoritate prospiciatur. „

§. VI.

*Rupifortii Baronis oratio pro
 Nobilibus.*

Absoluta Angeli Satyra, Jacobus Silius
 Rupifortii Baro Nobilium nomine
 sermonem non minus vehementem ha-
 bebat: postquam vero ab initio Regis
 consilium pluribus deprædicaverat, eo-
 quod Matrem suam rerum summæ præ-
 fecisset, prout olim Alexander Severus
 Mammææ, ac præterito sæculo Caro-
 lus VIII. Annæ de Francia sorori suæ
 Regni administrationem commiserat,
 tandem ita prosequetur: „Gratulor
 „tibi Rex, quod Navarrum Regem, influ-
 „per Regiæ stirpis Principes, ac Regni
 „proceres in consilium adhibueris; post-
 modum permulta quoque de nobilium
 ordine

ordine subjecit, nec vitiorum, quibus ^{Sæcul. XVI.}
 sciant, oblitus demum ad Clerum, nec ^{A.C. 1560.}
 non ad jurisdictionem Ecclesiasticam,
 quam reformari voluit, sermonem
 convertit: his præmissis differuit de
 Nobilitate tanquam præcipuo Regni
 „robore, cujus puritas, inquiebat ipse,
 „hac maxima ratione contaminata est,
 „quod plerique minime genere, & infi-
 „gnibus nobiles, seu in administratione
 „civilis versati, aut belli periculis exer-
 „citati, vel denique artis alicujus in-
 „ventione clari se admiscuerint, eaque
 „mixture multum ejus dignitati, & Prin-
 „cipis ærario decreverit, dum quisque
 „hac prærogativa a tributorum, & ve-
 „tigalium oneribus se immunem affe-
 „rit: magnum & ex eo incommodum
 „accessit, quod eorum majores Regum
 „æmulatione immensis donationibus in
 „Ecclesias collatis patrimonia exhau-
 „serint, attributa etiam jurisdictione,
 „cujus ratione fit, ut nunc passim per
 „lites, ac triclas a beneficiariis suis mi-
 „sere vexentur: quo quid durius, vel
 „iniquius? quid enim magis absur-
 „dum, quam quod Sacerdotes lux mun-
 „di, & sal terræ scilicet, quorum la-
 „bor sit preces, ac vota apud Deum fun-
 „dere, Dei verbum prædicare, simpli-
 „ci cultu sacra administrare, nunc vitæ,
 „ac fortunarum jus in Regis subditos
 „exer-

Sæcul. XVI. „exerceant ? in id igitur ante omnia
 A.C. 1560.

„Regi incumbendum, ut Ecclesiasticum
 „ordinem emendet, Ezechiae exemplo,
 „qui collapsam ministrorum templi di-
 „sciplinam instauravit, assignata iis, qui
 „sacrae Scripturae lectioni attenderent,
 „idonea pensione. Id fecit in Gallia
 „Carolus VII, & ante eum Ludovicus
 „IX, pragmaticis sanctionibus editis.

His addebat: „Nec plus oportet in
 „Philippo Augusto, & in Ludovico VI.
 „æstimari, quod prior Judæos e Regno
 „abegerit, & Albigenes debellarit: alter
 „verò Gelasium, & Paschalem Pontifi-
 „ces contra Henricum Cæsarem pro-
 „texerit, quam quod uterque emenda-
 „tioni Ecclesiasticæ studuerit: Carolus
 „item magnus, & Ludovicus ejus fra-
 „ter, Guilielmus Normaniæ Dux, non
 „tam laudandi sunt, quod templa sum-
 „mis sumptibus ædificaverint, Ecclesias
 „vastis possessionibus locupletaverint,
 „quam quod sacram disciplinam, mo-
 „res, & concordiam in Ecclesia sarcive-
 „rint: id autem optime fieri potest, si
 „Præsules in sua quisque Dioecesi ex-
 „cubent, & ministerium suum per se,
 „non per alios, sedulo exercent, verbi
 „divini promulgatione, sacrorum pura
 „dispensatione, bonorum, quæ amplifi-
 „ca possident, larga in pauperes erogatione,
 „vita denique, & exemplo suis
 „prælu-

„præluceant. Vicissim vero videndum Sæcul. XVI.
A. C. 1560.
 „Regi, ut eruditos homines, pietate,
 „prudencia, & morum integritate con-
 „spicuos ad sacras dignitates provehat:
 „hoc enim ad Regum munus pertinet,
 „nam Deus alioqui negligentiae tam
 „perniciosae in suam contumeliam ver-
 „gentis rationem reposcet; & ut olim
 „Theodoricum, & Theodebertum, quod
 „ejusmodi beneficia per gratiam, &
 „sordes dispensarent, male multavit,
 „sic quoque ipsemet illum tanquam ju-
 „stitiae, & æquitatis desertorem mise-
 „rabili exitu castigabit.

Insuper hæc exponebat Rupifor-
 tius: „nequaquam satis esse debet Prin-
 „cipi, si privatis commodis studeat, nisi
 „& subditis sibi populis præsit, & æqua-
 „bili juris inter suos dispensatione o-
 „mnium benevolentiam demereatur,
 „nam bona, & mala Principis ad popu-
 „lum pertinent, sic propter Saulis defe-
 „ctionem triennali fame, propter Davi-
 „dis flagitia peste, propter Achabi sce-
 „lus innumeris cladibus populus Dei
 „afflictus fuit. Justitia Reges a tyran-
 „nis distinguit, nam potentiae par in u-
 „trisque ratio est; illi vero, qui hac per-
 „maleficia, rapinas, ac concussionem inju-
 „riose abutuntur, plerumque Deo ita
 „volente, male a suis, & merito habentur:
 „sic enim Regno exutus a Syra-
 cusa-

Sæcul. XVI.
A. C. 1560.

„cufanis Dionysius, ab Agrigentinis
 „Phalaris, a Macedonibus Demetrius,
 „a Thrasybulo denique triginta tyranni
 „Athenis expulsi: igitur in eo præcipue
 „Regi laborandum, ut iudices confi-
 „tuat viros probos, Deum timentes & ta-
 „les, qui non solum ab omni questu tur-
 „pi alieni sint, sed avaritiam capitali o-
 „dio detestentur, qua in re duo ser-
 „vanda sunt, ut & munia minime ac-
 „cepto pretio distribuuntur, & iudicum
 „numerus, qui in immensum excrevit,
 „minuatur, nam vilescit numero am-
 „plissimus ordo, & plebi simul, ac Prin-
 „cipis ærario gravis est: adhæc male
 „ominosus semper habitus, & in Ro-
 „mano Imperio, & aliis Regnis, ac Re-
 „bus publicis tot Magistratum imma-
 „nis numerus. Postremo optime Re-
 „gno consultum videtur, ut juxta Fran-
 „cisci I. sententiam nobiles inter iudi-
 „ces adlegantur, apud quos decoris, &
 „existimationis præcipua semper cura
 „extitit, & quos proinde gratia, & pre-
 „tium corrumpi procul est, ut litium am-
 „bages contrahantur, & secundum mu-
 „nicipales leges arbitrio bonorum viro-
 „rum causæ decidantur: aulicorum
 „vero avaritia refrænari poterit, si sta-
 „tuatur, ne quis reorum bona ante
 „condemnationem a Principe petere
 „possit, quæque ex damnatorum bonis
 „pro-

provenient, ad opera pia destinentur: **Sæcul. XVI.**
 porro ita Religione constituta, ac resti- **A.C. 1560.**
 tuta disciplina, nobilitati, quæ ad de-
 fendendos Regni fines excubat, digni-
 tate sua servata, judiciario ordini ad
 tuendam Regis Majestatem, & ad jus
 æquabiliter inter subditos dicendum
 auctoritate reddita, populo ab oneri-
 bus levato foret, ut Regnum hoc o-
 lim florentissimum, nunc denique, &
 in posterum omni bonorum, ac virtu-
 tum copia exuberet: quod ut brevi
 contingat, nobilitas, quam demisse
 potest, a Rege petit, quæ & illud ipso
 facto revinci cupit, quod vulgo dici
 solet, in Gallia frequentes, & de rebus
 maximis conventus haberi, sed nulla
 fere consilia in iis capi.

His dictis Syllius Regi supplicem
 porrexit libellum, quo Nobilibus, qui
 adulterinam Calvinii reformationem am-
 plectuntur, Ecclesias concedi, suumque
 libellum publice recitari petiit.

§. VII.

*Joannis Quintini declamatio pro Clero
 in hisce comitiis habita.*

Denique Joannes Quintinius pro Clero **Thuan. l. 27.**
 perorabat. Hic Augustoduni na- **Mex. l. c.**
 tus juxta nonnullos Canonicus erat, eo- **Bel. com. l. 29**
 que tempore, quo Melitæ supremi Or- **n 18.**
 dinis